

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 21. oktobra 2021 *

„Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Disciplinski postopek – Disciplinski ukrep – Upravna preiskava – Člen 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Zahteva po objektivni nepristranskosti – Nasprotna pritožba – Zavrnitev prošnje za pomoč – Člen 41(2) Listine o temeljnih pravicah – Pravica do izjave“

V zadevi C-894/19 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 3. decembra 2019,

Evropski parlament, ki ga zastopata V. Montebello-Demogeot in I. Lázaro Betancor, agenta,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

UZ, ki jo zastopa J.-N. Louis, avocat,

tožeča stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik prvega senata v funkciji predsednika drugega senata, I. Ziemele, sodnica, T. von Danwitz, P. G. Xuereb in A. Kumin (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 17. junija 2021

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Evropski parlament s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 20. septembra 2019, UZ/Parlament (T-47/18, EU:T:2019:650; v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to, na eni strani, sklep generalnega sekretarja Parlamenta z dne 27. februarja 2017, s katerim je bil UZ naložen disciplinski ukrep degradiranja iz razreda AD 13, stopnja 3, v razred AD 12, stopnja 3, z izbrisom točk za delovno uspešnost, pridobljenih v okviru razreda AD 13 (v nadaljevanju: sklep o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost), razglasilo za nič in, na drugi strani, tožbo v preostalem zavrnilo.
- 2 UZ z nasprotno pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Splošno sodišče zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi njene prošnje za pomoč.

Pravni okvir

- 3 Člen 24 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije v različici, ki se uporablja za spor (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), določa:

„Unija pomaga vsakemu uradniku, zlasti pri sodnih postopkih proti kateri koli osebi, ki njemu ali članu njegove družine grozi, ga žali ali kleveta ali klevete širi, ali ob kakršnem koli napadu nanj ali njegovo lastnino oziroma člana njegove družine ali njegovo lastnino, če je tak napad posledica njegovega položaja ali njegovih nalog.

Uradniku solidarno povrnejo tako nastalo škodo, kolikor je ni povzročil namerno ali iz hude malomarnosti in mu nadomestila ni uspelo dobiti od osebe, ki je povzročila škodo.“

- 4 Člen 86 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Uradnik [ali nekdanji uradnik] je disciplinsko odgovoren, če namerno ali iz malomarnosti ne ravna v skladu s svojimi obveznostmi po teh kadrovskih predpisih.

2. Kadar organ za imenovanja ali [Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)] izve za dokaze o neizpolnjevanju obveznosti v smislu odstavka 1, lahko sproži upravno preiskavo, s katero se preveri, ali je prišlo d[o] takega neizpolnjevanja obveznosti.

3. Disciplinska pravila, postopki in ukrepi ter pravila in postopki glede upravne preiskave so določeni v Prilogi IX.“

- 5 Člen 16(1) in (2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom določa:

„1. [Disciplinska k]omisija zasliši zadevnega uradnika; na zaslišanju lahko predloži pisne ali ustne pripombe, osebno ali preko zastopnika. Lahko pokliče priče.

2. Institucijo pred komisijo zastopa uradnik, ki ima v ta namen mandat organa za imenovanja in ima enake pravice kot zadevni uradnik.“

- 6 Člen 22 navedene Priloge IX določa:

„1. Po zaslišanju uradnika sprejme organ za imenovanje odločitev, predvideno v členih 9 in 10 te priloge, v dveh mesecih po prejemu mnenja komisije. Odločitev mora biti utemeljena.

2. Če organ za imenovanje odloči, da zadevo zaključi brez izreka kakršne koli disciplinske kazni, o tem takoj pisno obvesti zadevnega uradnika. Zadevni uradnik lahko zahteva, da se ta odločitev vложи v njegov osebni spis.“

Dejansko stanje

- 7 Dejansko stanje je predstavljeno v točkah od 1 do 27 izpodbijane sodbe, za potrebe tega postopka pa ga je mogoče povzeti tako.
- 8 UZ je bila od 1. januarja 2009 zaposlena na delovnem mestu vodje oddelka v Parlamentu. Nazadnje je bila razvrščena v razred AD 13, stopnja 3.
- 9 24. januarja 2014 je 14 od 15 zaposlenih na njenem oddelku (v nadaljevanju: pritožniki) na generalnega sekretarja Parlamenta naslovilo prošnjo za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, v kateri so trdili, da so žrtve psihičnega nasilja s strani UZ.
- 10 Generalni direktor Generalnega direktorata za kadrovske zadeve (v nadaljevanju: GD PERS) je z dopisom z dne 17. februarja 2014 na podlagi te prošnje pritožnike obvestil, da so bili sprejeti začasni ukrepi. Ti so vključevali zlasti to, da je bilo vodenje osebja zadevnega oddelka dodeljeno drugi osebi in da je bila uvedena upravna preiskava.
- 11 Generalni sekretar Parlamenta je z dopisom z dne 19. marca 2014 UZ obvestil o uvedbi upravne preiskave. Generalni direktor GD PERS je 20. novembra 2014 UZ zaslišal.
- 12 Dva preiskovalca – eden je namreč odšel v pokoj in ga je nadomestil drugi – sta 3. marca in 17. novembra 2015 pripravila dve poročili. Generalni direktor GD PERS je na podlagi teh poročil UZ zaslišal 17. junija in 2. decembra 2015.
- 13 Generalni sekretar Parlamenta je z dopisom z dne 6. januarja 2016 UZ obvestil o predložitvi zadeve disciplinski komisiji zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz Kadrovskih predpisov. Disciplinska komisija je UZ zaslišala 17. februarja, 9. marca, 8. aprila in 26. maja 2016.
- 14 Disciplinska komisija je 25. julija 2016 soglasno sprejela mnenje, v katerem je navedla:

„28 Glede na navedeno disciplinska komisija [organu za imenovanja] predlaga, naj vse napake, ki jih je storila [UZ], kaznuje s skupno sankcijo, in sicer z degradiranjem za en razred v isti funkcionalni skupini.

29 Disciplinska komisija ob upoštevanju resnih pomanjkljivosti [UZ] pri upravljanju kadrov in glede na dolžnost skrbnega ravnanja institucije do [UZ] in drugih oseb, ki bi lahko bile oškodovane zaradi njenih ravnanj, meni, da bi moral [organ za imenovanja] v okviru možnosti, ki jih ima na podlagi Kadrovskih predpisov, resno razmisliti o njeni prerazporeditvi na drugo delovno mesto v generalnem sekretariatu, vsekakor pa, kot je sama zahtevala, v drug [...] [generalni direktorat].“
- 15 Disciplinska komisija je z dopisom z dne 7. septembra 2016 UZ poslala svoje mnenje.

- 16 Generalni sekretar Parlamenta je s sklepom z dne 20. septembra 2016 generalnega direktorja GD PERS pooblastil, da ga zastopa na zaslišanju UZ, ki ga določa člen 22 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, in mu odredil, naj mu posreduje njene morebitne pripombe v zvezi z mnenjem disciplinske komisije.
- 17 Generalni direktor GD PERS je z elektronskim sporočilom z dne 4. oktobra 2016 UZ v skladu s členom 22(1) Priloge IX h Kadrovskim predpisom pozval, naj se 20. oktobra 2016 zgledi na zaslišanju, da bi lahko predstavila svoje pripombe k mnenju disciplinske komisije. UZ je te pripombe z dopisom z dne 11. novembra 2016 poslala generalnemu direktorju GD PERS.
- 18 Generalni direktor GD PERS je 14. novembra 2016 zaslišal UZ. Na tem zaslišanju je UZ predložila dopis in zaprosila za pomoč Parlamenta zaradi groženj, ki naj bi jih prejemale od oseb, zaposlenih na njenem oddelku. UZ je bila nato na predlog generalnega direktorja GD PERS začasno razporejena na drug oddelek.
- 19 Generalni sekretar Parlamenta je 27. februarja 2017 sprejel sklep o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost. Z dopisom z dne 2. marca 2017 je UZ obvestil o tem sklepu in ji predlagal prerazporeditev na delovno mesto administratorja na drugem oddelku.
- 20 UZ je z dopisom z dne 6. junija 2017 pri organu za imenovanja Parlamenta (v nadaljevanju: OI) zoper navedeni sklep vložila pritožbo.
- 21 UZ je z dopisom z dne 14. junija 2017 pri generalnem sekretarju Parlamenta vložila pritožbo zoper zavrnitev svoje prošnje za pomoč, navedene v točki 18 te sodbe, zaradi molka organa. Generalni direktor GD PERS je z dopisom z dne 20. julija 2017 to prošnjo za pomoč zavrnil.
- 22 Predsednik Parlamenta je z dopisom z dne 6. oktobra 2017 zavrnil pritožbi UZ, podani v dopisih z dne 6. in 14. junija 2017.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 23 UZ je 29. januarja 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala, na eni strani, razglasitev ničnosti sklepa o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost ter, na drugi strani, razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi njene prošnje za pomoč.
- 24 UZ je v utemeljitev svojih predlogov za razglasitev ničnosti sklepa o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost navedla dva tožbena razloga, od katerih se je prvi nanašal na nepravilnost upravne preiskave, drugi pa na nepravilnost dela disciplinske komisije in na to, da je pristojni organ pred sprejetjem navedenega sklepa ni zaslišal.
- 25 UZ je v okviru prvega tožbenega razloga med drugim trdila, da dva od preiskovalcev, imenovanih za izvedbo upravne preiskave, in sicer eden o preiskovalcev, pristojnih za „disciplinski“ del, in preiskovalec, pristojen za del o „psihičnem nasilju“, nista bila nepristranska, kar je nujno za sodelovanje v tej preiskavi.
- 26 Splošno sodišče je v točki 65 izpodbijane sodbe sprejelo trditve UZ v zvezi s pristranskostjo dveh zadevnih preiskovalcev ter zato ugodilo predlogom za razglasitev ničnosti sklepa o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost. Vendar je Splošno sodišče iz razlogov, ki so povezani z učinkovitim izvajanjem sodne oblasti, presodilo, da je treba preučiti drugi tožbeni razlog.

- 27 V zvezi s tem drugim tožbenim razlogom je UZ zlasti trdila, prvič, da je bil Parlament na enem od šestih sestankov disciplinske komisije zastopan z dvema članoma ter da sta bila po tem sestanku ona in njen svetovalec pozvana, naj zapustita dvorano, medtem ko sta zastopnika Parlamenta ostala v dvorani zaradi posvetovanja s člani disciplinske komisije. Iz tega naj bi izhajala kršitev člena 16(2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom.
- 28 Drugič, UZ meni, da je bil samo generalni sekretar Parlamenta kot OI pristojen za izvedbo zaslišanja iz člena 22(1) Priloge IX h Kadrovskim predpisom. Vendar naj bi jo zaslišal generalni direktor GD PERS, in ne generalni sekretar Parlamenta.
- 29 V zvezi s tem je Splošno sodišče ugotovilo, da v skladu s členom 16(2) Priloge IX h Kadrovskim predpisom na enem od šestih sestankov disciplinske komisije Parlamenta nista mogla veljavno zastopati dva uradnika, ker je UZ na tem sestanku zastopal samo en zastopnik in se je tako znašla v načeloma neugodnem položaju. Splošno sodišče je poleg tega ugotovilo, da zastopniki Parlamenta ne bi smeli ostati v sejni dvorani, da se posvetujejo s člani disciplinske komisije, medtem ko sta bila tožeča stranka in njen svetovalec pozvana, naj navedeno dvorano zapustita. Splošno sodišče je na podlagi tega v točki 72 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bila tudi v zvezi s tem podana postopkovna nepravilnost.
- 30 Splošno sodišče je v točki 89 izpodbijane sodbe prav tako ugotovilo, da je bil sklep o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost sprejet brez upoštevanja pogoja iz člena 22(1) Priloge IX h Kadrovskim predpisom, v skladu s katerim mora OI sam zaslišati zadevnega uradnika. Zato je Splošno sodišče v točki 102 navedene sodbe sprejelo tožbeni razlog UZ glede tega, da pristojni organ ob koncu dela disciplinske komisije ni opravil zaslišanja.
- 31 Glede predlogov za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi prošnje za pomoč je Splošno sodišče po tem, ko je opozorilo, da uprava ne more biti obvezana pomagati uradniku, pri katerem na podlagi natančnih in upoštevnih dokazov obstaja sum, da je resno kršil svoje poklicne obveznosti, in zoper katerega se zato lahko uvede disciplinski postopek, čeprav bi bila taka kršitev posledica nezakonitega ravnanja tretje osebe, v točki 109 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bila v trenutku, ko je UZ vložila prošnjo za pomoč, proti njej že uvedena upravna preiskava zaradi dejstev, na podlagi katerih bi se lahko uvedel disciplinski postopek, če bi bila dokazana. Zato je Splošno sodišče ugotovilo, da je Parlament prošnjo za pomoč upravičeno zavrnil brez predhodnega zaslišanja.
- 32 Zato je Splošno sodišče v točki 111 navedene sodbe zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi prošnje za pomoč, ki jo je vložila UZ.
- 33 Splošno sodišče je torej z izpodbijano sodbo, na eni strani, razglasilo ničnost sklepa o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost ter, na drugi strani, v preostalem tožbo zavrnilo.

Predlogi strank

Predlogi iz pritožbe

- 34 Parlament s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;

- zavrne tožbo na prvi stopnji;
- odloči, da vsaka stranka nosi svoje stroške postopka na tej stopnji, in
- UZ naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji.

35 UZ Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in
- Parlamentu naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

Predlogi iz nasprotne pritožbe

36 UZ z nasprotno pritožbo Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem so bili predlogi za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi njene prošnje za pomoč zavrneni,
- za ničn razglasi sklep Parlamenta o zavrnitvi te prošnje za pomoč in
- Parlamentu naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

37 Parlament Sodišču predlaga, naj:

- nasprotno pritožbo razglasi za delno nedopustno v delu, ki se nanaša na drugi razlog, in za v celoti neutemeljeno ter
- UZ naloži plačilo stroškov.

Glavna pritožba

38 Parlament v utemeljitev svoje pritožbe navaja tri pritožbene razloge. Prvi se nanaša na napačno uporabo prava, izkrivljanje dejstev in neobrazložitev, ker je Splošno sodišče razsodilo, da v preiskavah ni bila podana objektivna nepristranskost. Drugi se nanaša na napačno uporabo prava, izkrivljanje dejstev in neobrazložitev, ker je Splošno sodišče ugotovilo, da je med delom disciplinske komisije prišlo do kršitve načela enakosti orožij. Tretji se nanaša na napačno uporabo prava, izkrivljanje dejstev in neobrazložitev, ker je Splošno sodišče razsodilo, da je bila kršena pravica UZ do izjave.

Prvi pritožbeni razlog

39 Prvi pritožbeni razlog glavne pritožbe je sestavljen iz štirih delov.

Prvi, drugi in tretji del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 40 Parlament s prvim, drugim in tretjim delom prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah 52, 58 in 59 izpodbijane sodbe presodilo, da Parlament ni zagotovil zadostnih jamstev, da bi se izključil vsak upravičen dvom o nepristranskosti zadevnih preiskovalcev, ki sta bila zadolžena za izvedbo upravne preiskave, izkrivilo dejstva in dokaze ter se oprlo na napačna pravna merila v okviru presoje pojma „objektivna nepristranskost“ v nasprotju s členom 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 41 Parlament zlasti meni, da zgolj okoliščina, da je bil eden od dveh preiskovalcev, pristojnih za „disciplinski“ del upravne preiskave, pred svojim imenovanjem na to funkcijo seznanjen z dejstvi zadeve – in še to omejeno in delno, zares nepopolno – sama po sebi ne more samodejno vzbuditi „upravičenega“ dvoma, ki bi utemeljeval, da Parlament imenuje drugo osebo, ki ni bila predhodno seznanjena z dejstvi.
- 42 Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi dovolj preučilo, ali so bojazni UZ resnično bile take, da so pomenile upravičen dvom o objektivni nepristranskosti preiskovalcev. Po mnenju Parlamenta pa v obravnavanem primeru te bojazni niso bile take, da bi upravičevale imenovanje drugih preiskovalcev, zlasti glede na, prvič, neobstoja vsakršnega nasprotja interesov med zadevnima preiskovalcema in to stranko ter, drugič, dejstvo, da so tem preiskovalcem pri opravljanju nalog pomagale druge osebe. Parlament v zvezi s tem trdi, da se je pred Splošnim sodiščem skliceval na večje število preiskovalcev, in pojasnjuje, da sta bila za „disciplinski“ del imenovana dva preiskovalca. Prav tako naj bi bilo iz dokumentov, predloženih Splošnemu sodišču, dovolj razvidno, da je bil del preiskave o „psihičnem nasilju“ dodeljen več osebam.
- 43 Tako naj bi se Splošno sodišče s tem, da ni upoštevalo dejstva, da je v obeh delih zadevne preiskave poročalo več preiskovalcev, oprlo na pomanjkljive elemente in naj bi storilo očitno napako pri presoji, ker je presodilo, da lahko neobstoja nepristranskosti zadevnih dveh preiskovalcev pripelje do razveljavitve celotnega disciplinskega postopka. Parlament namreč meni, da je to večje število preiskovalcev omogočilo odpravo dvoma o nepristranskosti enega od njih.
- 44 Poleg tega Parlament Splošnemu sodišču očita, da je izkrivilo dokaze, ker je v točkah 57 in 58 izpodbijane sodbe navedlo, da je preiskovalec za del o „psihičnem nasilju“, preden je bil imenovan za preiskovalca, medtem ko je predsedoval posvetovalnemu odboru za obravnavanje psihičnega nasilja in njegovo preprečevanje na delovnem mestu, sklenil, da se vodenje oddelka, katerega vodja je bila UZ, dodeli drugi osebi. Parlament meni, da iz sklepa generalnega direktorja GD PERS z dne 17. februarja 2014, dokumenta, ki ga je ta institucija predložila Splošnemu sodišču, izhaja, da je o ukrepih odstranitve odločil ta generalni direktor kot OI, pristojen za odločanje o prošnji za pomoč na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, in ne predsednik tega posvetovalnega odbora.
- 45 UZ predlaga, naj se trditve Parlamenta zavrnejo kot neutemeljene.

– *Presoja Sodišča*

- 46 V zvezi z domnevnim izkrivljanjem dejstev iz člena 256 PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je torej edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevni dejstev ter presojo dokazov. Presoja teh dejstev in dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe. Tako izkrivljanje mora očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba dejstva in dokaze ponovno presojati (sodba z dne 1. oktobra 2020, CC/Parlament, C-612/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:776, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 47 Parlament v obravnavani zadevi trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da Parlament ni zagotovil zadostnih jamstev, da bi se izključil vsak upravičen dvom o nepristranskosti preiskovalcev, očitno izkrivilo dejstva. Splošno sodišče naj zlasti ne bi upoštevalo okoliščine, da je upravno preiskavo izvedlo več preiskovalcev.
- 48 Vendar trditev v zvezi s tem domnevnim izkrivljanjem dejstev izhaja iz nepopolnega razumevanja izpodbijane sodbe. Iz točk od 41 do 47 izpodbijane sodbe je namreč jasno razvidno, da je Splošno sodišče ustrezno upoštevalo to, da je upravno preiskavo izvedlo več preiskovalcev, vendar ta okoliščina ni vplivala na njegovo ugotovitev o obstoju upravičenega dvoma o nepristranskosti nekaterih od teh preiskovalcev.
- 49 Poleg tega iz listin iz spisa ne izhaja očitno, da je Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da je del preiskave o „psihičnem nasilju“ vodil en sam preiskovalec, izkrivilo dejstva. Taka ugotovitev namreč ne izključuje, da so temu preiskovalcu v preiskavi pomagale druge osebe. Ta trditev je torej nedopustna, ker želi Parlament z njo v resnici doseči, da bi Sodišče ponovno presojalo dejstva, ne da bi dokazal njihovo izkrivljanje. Kot pa izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 46 te sodbe, taka presoja ni predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe.
- 50 Iz tega sledi, da je treba trditve v zvezi z domnevnim izkrivljanjem dejstev delno zavreči kot nedopustne in delno zavriniti kot neutemeljene.
- 51 V zvezi z domnevno napačno presojo Splošnega sodišča glede pojma „objektivna nepristranskost“ je treba opozoriti, da morajo institucije, organi, uradi in agencije Unije spoštovati temeljne pravice, ki jih zagotavlja pravo Unije, med katerimi je pravica do dobrega upravljanja, ki je določena v členu 41 Listine (sodba z dne 27. marca 2019, August Wolff in Remedia/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 52 Člen 41(1) Listine med drugim določa, da ima vsakdo pravico, da institucije, organi, uradi in agencije Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko.
- 53 V zvezi s tem se z zahtevo po nepristranskosti, ki velja za institucije, organe, agencije in urade pri opravljanju njihovih nalog, želi zagotoviti enakost obravnavanja, ki je temelj Unije. Namen te zahteve je predvsem izogniti se položajem mogočih konfliktov interesov pri uradnikih in uslužbencih, ki delujejo v imenu institucij, organov, uradov in agencij. Ob upoštevanju temeljnega pomena zagotavljanja neodvisnosti in celovitosti notranjega delovanja in zunanje podobe institucij, organov, agencij in uradov Unije zahteva po nepristranskosti zajema vse okoliščine, ki jih mora uradnik ali uslužbenec, ki mora odločiti o zadevi, razumno šteti za take, da lahko v očeh tretjih oseb vplivajo na njegovo neodvisnost na tem področju (sodba z dne 27. marca 2019, August Wolff in Remedia/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, točka 26 in navedena sodna praksa).

- 54 Poleg tega, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 38 izpodbijane sodbe, morajo te institucije, organi, agencije in uradi spoštovati oba vidika zahteve po nepristranskosti, ki sta, na eni strani, subjektivna nepristranskost, v skladu s katero noben uslužbenec zadevne institucije ne sme biti pristranski in ne sme imeti osebnih predsodkov, ter na drugi strani, objektivna nepristranskost, v skladu s katero mora ta institucija zagotoviti zadostna jamstva, da se izključi vsak upravičen dvom o morebitnem predsodku (sodba z dne 25. februarja 2021, Dalli/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, točka 112 in navedena sodna praksa). V zvezi s tem je Sodišče pojasnilo, da se za dokazovanje, da organizacija upravnega postopka ne zagotavlja zadostnih jamstev, da bi se izključil vsak upravičen dvom glede morebitnih predsodkov, ne zahteva, da se ugotovi obstoj pomanjkanja nepristranskosti. Zadostuje, da v zvezi s tem obstaja upravičen dvom in da ga ni mogoče ovreči (glej v tem smislu sodbo z dne 27. marca 2019, August Wolff in Remedia/Komisija, C-680/16 P, EU:C:2019:257, točka 37).
- 55 Iz sodne prakse Sodišča izhaja tudi, da predhodna seznanjenost tistih, ki morajo sodelovati pri sprejetju sodne ali upravne odločbe, z dejstvi sama po sebi ni okoliščina, ki bi lahko pomenila, da je v tej odločbi podana kršitev postopka v obliki neobstoja nepristranskosti. Kot je namreč generalni branilec navedel v točki 106 sklepnih predlogov, se taka predhodna seznanjenost včasih izkaže za neizogibno, ob upoštevanju poklicne dejavnosti, ki so jo zadevne osebe opravljale pred tem ali jo opravljajo vzporedno. Tako je predvsem treba ugotoviti, ali v posameznem primeru obstaja objektivni element, kot je nasprotje interesov pri uradnikih in uslužbencih, ki delujejo v imenu institucij, organov, uradov in agencij, ki lahko pri tretjih osebah vzbudi upravičen dvom o nepristranskosti zadevnega postopka.
- 56 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba presoditi, ali je Splošno sodišče, kot trdi Parlament, napačno razlagalo pojem „objektivna nepristranskost“, ker je razsodilo, da okoliščina, da je bil eden od dveh preiskovalcev, pristojnih za „disciplinski“ del upravne preiskave, predhodno seznanjen z dejstvi, zadostuje za ugotovitev, da Parlament ni zagotovil zadostnih jamstev, da bi se izključil vsak upravičen dvom o nepristranskosti tega preiskovalca.
- 57 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 51 izpodbijane sodbe navedlo, da se je član GD PERS z enim od pritožnikov srečal pred uvedbo preiskave in da je ta pritožnik na tem srečanju temu članu, ki je bil nato imenovan za preiskovalca, poročal, da ga je UZ, in sicer prek svojega moža, „iz maščevanja“ prijavila uradu OLAF zaradi domnevnih nepravilnosti.
- 58 Splošno sodišče je v točki 52 navedene sodbe razsodilo, da je ta okoliščina pri UZ lahko vzbudila upravičen dvom o nepristranskosti preiskovalca, na katerega bi lahko vplivala izrazita zlonamernost njenega domnevnega ravnanja, o kakršnem mu je bilo poročano.
- 59 Najprej, tako je Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar trdi Parlament, ugotovilo, da obstaja upravičen dvom o nepristranskosti preiskovalca, pristojnega za zadevni „disciplinski“ del, pri čemer se ni oprlo zgolj na predhodno seznanjenost tega preiskovalca z dejstvi iz zadeve, ampak na okoliščino, da je ta preiskovalec zaradi te seznanjenosti lahko imel predhodno negativno mnenje glede ravnanja UZ. Treba pa je ugotoviti, da je taka okoliščina v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 54 te sodbe, lahko vzbudila upravičen dvom o nepristranskosti navedenega preiskovalca, česar Parlament sicer ne izpodbija.
- 60 Dalje, v skladu s sodno prakso, navedeno v navedeni točki 54, Splošnemu sodišču ni bilo treba preveriti, ali je preiskovalec dejansko imel predsodke do UZ. V zvezi s tem je zadostovalo, da je obstajal upravičen dvom in da ga ni bilo mogoče ovreči.

- 61 Nazadnje, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 130 sklepnih predlogov, je moral Parlament zagotoviti zadostna jamstva, da se izključi vsak upravičen dvom, zato je Splošno sodišče v točki 54 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da nič ne kaže na to, da Parlament med svojimi uradniki ne bi mogel izbrati osebe, ki v obravnavani zadevi ni bila predhodno seznanjena z dejanskim stanjem, in tako pri UZ ne bi vzbudil nobenega upravičenega dvoma o njeni nepristranskosti.
- 62 Glede na tako predstavljene elemente Splošno sodišče s tem, da je v točki 59 izpodbijane sodbe razsodilo, da je Parlament – ker je za preiskovalca, odgovornega za „disciplinski“ del upravne preiskave, imenoval člana GD PERS, ki se je že srečal z enim od pritožnikov – kršil obveznost objektivne nepristranskosti, ki mu je bila naložena, ni napačno uporabilo prava.
- 63 Glede trditve Parlamenta, da ugotovitev Sodišča glede pristranskosti preiskovalca, odgovornega za del upravne preiskave o „psihičnem nasilju“, temelji na izkrivljanju dokazov, je treba ugotoviti, da ta trditev izhaja iz napačnega razumevanja izpodbijane sodbe. Splošno sodišče je namreč v točki 57 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je preiskovalec, zadolžen za del upravne preiskave o „psihičnem nasilju“, pred imenovanjem za preiskovalca predsedoval posvetovalnemu odboru, ki je sklenil, da je treba vodenje oddelka UZ dodeliti drugi osebi. V nasprotju s tem, kar trdi Parlament, Splošno sodišče nikakor ni navedlo, da je o začasnih ukrepih odstranitve UZ s položaja vodje oddelka odločil zadevni preiskovalec. Nasprotno, Splošno sodišče je v točki 3 izpodbijane sodbe navedlo, da je bil generalni direktor GD PERS tisti, ki je pritožnike obvestil, da so bili sprejeti začasni ukrepi, v točki 57 navedene sodbe pa, da je ta posvetovalni odbor kot celota, in ne le njegov predsednik, na podlagi prošnje pritožnikov za pomoč predlagal, naj se vodenje oddelka, katerega vodja je bila UZ, dodeli drugi osebi. V zvezi s tem je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da je takšno priporočilo eno od priporočil, ki jih navedeni posvetovalni odbor, vključno z njegovim predsednikom, lahko sprejme glede izbire začasnih ukrepov, ki jih je treba sprejeti na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov.
- 64 Iz navedenega izhaja, da zatrjevano izkrivljanje dejstev in dokazov ni dokazano.
- 65 Zato je treba prvi, drugi in tretji del prvega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopustne in zavriniti kot delno neutemeljene.

Četrty del prvega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 66 Parlament s četrty delom prvega pritožbenega razloga trdi, da tudi če bi bilo mogoče ugotoviti postopkovne nepravilnosti, bi moralo Splošno sodišče upoštevati vse okoliščine primera, vključno z velikim številom pritožnikov in resnostjo kršitev, ki jih je storila UZ, ter dejstvom, da je bila UZ deležna številnih jamstev, kot je navzočnost njenega odvetnika v vseh fazah postopka. Tako naj izpodbijana sodba v delu, v katerem je bilo v točki 64 izpodbijane sodbe ugotovljeno, da bi lahko skrbna in nepristranska preiskava privedla do drugačne prvotne presoje dejstev, kar bi lahko imelo drugačne posledice, ne bi bila dovolj obrazložena.

- 67 Poleg tega naj bi bila izpodbijana sodba tudi protislovno obrazložena, ker naj bi Splošno sodišče na eni strani ocenilo, da bi bila mogoča drugačna presoja dejstev in da bi bil zato mogoč drugačen rezultat od tistega, ki ga je sprejel OI, na drugi strani pa je v točkah od 106 do 109 ugotovilo, da so se kršitve, očitane UZ, izkazale za dovolj resne in utemeljene, da so privedle do zavrnitve njene prošnje za pomoč in do odločitve, da se ji naloži plačilo stroškov.
- 68 UZ meni, da bi bilo treba trditve Parlamenta zavrniti kot neutemeljene.

– *Presoja Sodišča*

- 69 Na prvem mestu, glede trditve Parlamenta, da izpodbijana sodba ni obrazložena, ker Splošno sodišče ni upoštevalo dejanskih okoliščin zadeve, vključno z resnostjo kršitev, ki jih je mogoče pripisati UZ, in številom pritožnikov, ter jamstev, ki jih je bila UZ deležna med disciplinskim postopkom, kot je navzočnost njenega odvetnika v vseh fazah tega postopka, je treba opozoriti, da je obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU bistvena postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, ki se nanaša na vsebinsko zakonitost spornega akta. Obrazložitev odločbe namreč pomeni, da je treba formalno navesti razloge, na katerih ta odločba temelji. Če so ti razlogi napačni, to vpliva na vsebinsko zakonitost odločbe, in ne na njeno obrazložitev, ki je lahko zadostna, čeprav so v njej navedeni napačni razlogi. Iz tega sledi, da očitki in trditve, namenjeni izpodbijanju utemeljenosti akta, niso upoštevni v okviru pritožbenega razloga, ki se nanaša na neobstoj ali nezadostnost obrazložitve (sodba z dne 22. oktobra 2020, EKETA/Komisija, C-274/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:853, točka 79 in navedena sodna praksa, ter sklep z dne 14. januarja 2021, Manea/CdT, C-892/19 P, neobjavljen, EU:C:2021:30, točka 91).
- 70 Zato je treba ugotoviti, ali izpodbijana sodba ni obrazložena, nato pa preučiti, ali je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker naj ne bi upoštevalo vseh upoštevni dejanskih okoliščin.
- 71 Najprej, v obravnavani zadevi je Splošno sodišče v točkah 60 in 61 izpodbijane sodbe opozorilo na svojo ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero, prvič, se akt lahko razglasi za ničen zaradi postopkovne nepravilnosti le, če bi bil lahko v primeru neobstoja te nepravilnosti izid postopka drugačen, in drugič, je v okviru take preučitve treba upoštevati vse okoliščine obravnavanega primera ter zlasti naravo očitkov in obseg kršitev postopka, storjenih glede na jamstva, ki jih je uradnik lahko bil deležen.
- 72 Dalje, Splošno sodišče je v točkah 62 in 63 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je nepristranska upravna preiskava, ki pomeni prvo fazo disciplinskega postopka, pogoj za izvajanje diskrecijske pravice OI glede ukrepov, ki jih je treba v zvezi s tem sprejeti, in da lahko ti ukrepi nazadnje privedejo do naložitve disciplinskega ukrepa. V zvezi s tem je Splošno sodišče pojasnilo, da OI prav na podlagi te preiskave in zaslišanja zadevnega uslužbenca, prvič, presodi, ali je treba uvesti disciplinski postopek v pravem pomenu ali ne, drugič, presodi, ali se v okviru tega postopka po potrebi skliče disciplinska komisija ali ne, in tretjič, po tem, ko je začel postopek pred to komisijo, presodi dejstva, v zvezi s katerimi je navedena komisija sklicana.
- 73 Nazadnje, Splošno sodišče je v točki 64 izpodbijane sodbe ugotovilo, da pristojnost OI ni bila omejena, zato ni mogoče izključiti, da bi bila v primeru skrbne in nepristranske preiskave mogoča drugačna prvotna presoja dejstev, kar bi lahko imelo drugačne posledice.
- 74 Iz navedenega izhaja, da je Splošno sodišče v točkah 62 in 63 izpodbijane sodbe pravno zadostno obrazložilo svojo ugotovitev iz točke 64 te sodbe. Zato je treba trditev, ki se nanaša na neobrazložitev, zavrniti kot neutemeljeno.

- 75 Na drugem mestu, glede trditve Parlamenta, da bi moralo Splošno sodišče pri presoji posledic nepravilnosti, ki vplivajo na disciplinski postopek, upoštevati dejanske okoliščine, kot so resnost kršitev, ki jih je mogoče pripisati UZ, število pritožnikov in dejstvo, da je bil odvetnik UZ prisoten v vsaki fazi navedenega postopka, je treba navesti, da je ta trditev nedopustna, ker želi Parlament s to trditvijo v resnici doseči, da bi Sodišče ponovno presojalo dejstva, ne da bi zatrjeval, da je Splošno sodišče ta dejstva izkrivilo. Kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 46 te sodbe, pa taka presoja ni predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe.
- 76 Na tretjem mestu, glede trditve Parlamenta, da je ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 64 izpodbijane sodbe v nasprotju z njegovimi ugotovitvami iz točk od 106 do 109 navedene sodbe, zadostuje ugotovitev, da se zadnje točke nanašajo na preučitev postopka, ki ni disciplinski postopek, in sicer na prošnjo za pomoč, ki jo je UZ vložila na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, tako da ni mogoče ugotoviti nobenega protislovja.
- 77 Iz navedenega izhaja, da je treba četrti del prvega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.
- 78 Zato je treba prvi pritožbeni razlog v celoti zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.

Drugi in tretji pritožbeni razlog

- 79 Drugi in tretji pritožbeni razlog sta usmerjena zoper obrazložitev izpodbijane sodbe, s katero je Splošno sodišče delno ugodilo drugemu tožbenemu razlogu UZ, ki se je nanašal na nepravilnost dela disciplinske komisije in na to, da pristojni organ po končanem delu ni opravil zaslišanja.
- 80 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča v okviru pritožbe očitke, ki se nanašajo na dodatne razloge sodbe Splošnega sodišča, zavrniti kot brezpredmetne, ker ne morejo povzročiti razveljavitve te sodbe (sodba z dne 12. novembra 2020, Gollnisch/Parlament, C-676/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:916, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 81 Obrazložitev izpodbijane sodbe, ki se izpodbija v okviru drugega in tretjega pritožbenega razloga, pa pomeni dodatne razloge. Splošno sodišče je namreč po tem, ko je ugodilo prvemu tožbenemu razlogu, ki se je nanašal na nepravilnost upravne preiskave, in ocenilo, da je treba predlogom UZ za razglasitev ničnosti sklepa o degradiranju in izbrisu točk za delovno uspešnost ugoditi, menilo – kot je razvidno iz točke 66 izpodbijane sodbe – da je iz razlogov, ki so povezani z učinkovitim izvajanjem sodne oblasti, treba preučiti drugi tožbeni razlog UZ.
- 82 Zato je treba drugi in tretji pritožbeni razlog zavrniti kot brezpredmetna.
- 83 Iz vseh navedenih ugotovitev izhaja, da je treba glavno pritožbo zavrniti.

Nasprotna pritožba

- 84 UZ v utemeljitev nasprotne pritožbe navaja dva pritožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 41(2) Listine, drugi pa na kršitev člena 48 Listine.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 85 UZ s prvim pritožbenim razlogom iz nasprotne pritožbe Splošnemu sodišču očita, da je kršilo člen 41(2) Listine. UZ meni, da bi jo v skladu s to določbo Parlament moral zaslišati, preden je zavrnil njeno prošnjo za pomoč, vloženo na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov.
- 86 Parlament meni, da je treba trditve UZ zavrnil kot neutemeljene.

Presoja Sodišča

- 87 UZ trdi, da bi jo Parlament v skladu s členom 41(2) Listine moral zaslišati, preden je zavrnil njeno prošnjo za pomoč.
- 88 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s členom 41(2) Listine pravica do dobrega upravljanja vključuje zlasti pravico vsake osebe, da poda izjavo pred sprejetjem kakršnega koli posamičnega ukrepa, ki jo prizadene.
- 89 Tako se s pravico do izjave zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (sodbi z dne 4. junija 2020, ESZD/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, točka 68, in z dne 25. junija 2020, HF/Parlament, C-570/18 P, EU:C:2020:490, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 90 Poleg tega ima v skladu z ustaljeno sodno prakso pravica do izjave dvojni cilj. Na eni strani je namenjena čim natančnejši in pravilnejši preučitvi spisa in ugotavljanju dejstev, na drugi strani pa omogoča zagotovitev učinkovitega varstva zadevne osebe. Natančneje, namen pravice do izjave je zagotoviti, da se vsaka odločba, ki posega v položaj, sprejme ob polnem poznavanju dejstev, njen cilj pa je zlasti omogočiti pristojnemu organu, da popravi napako, ali zadevni osebi, da navede elemente v zvezi s svojim osebnim položajem, ki govorijo v prid sprejetju ali nesprejetju odločbe oziroma taki ali drugačni vsebini odločbe (sodba z dne 4. junija 2020, ESZD/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, točka 69 in navedena sodna praksa).
- 91 Poleg tega je Sodišče že pojasnilo, da se lahko oseba, ki je na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov vložila prošnjo za pomoč zaradi groženj, ki jih prejema, na pravico do izjave o dejstvih, ki se nanašajo nanjo, sklicuje na podlagi načela dobrega upravljanja (glej v tem smislu sodbo z dne 4. junija 2020, ESZD/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, točka 66 in navedena sodna praksa).
- 92 V obravnavanem primeru je sklep, s katerim je generalni direktor DG PERS zavrnil prošnjo za pomoč, ki jo je UZ vložila na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov, posamičen ukrep, sprejet v zvezi z UZ, ki jo prizadene, v smislu člena 41(2) Listine.
- 93 Splošno sodišče pa je predlog za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi prošnje za pomoč, ki jo je vložila UZ, zavrnilo na podlagi sodne prakse, navedene v točki 107 izpodbijane sodbe, v skladu s katero uprava ne more biti zavezana pomagati uradniku, pri katerem na podlagi natančnih in upoštevnih dokazov obstaja sum, da je resno kršil svoje poklicne obveznosti, in zoper katerega se zato lahko uvede disciplinski postopek, čeprav bi bila taka kršitev posledica nezakonitega ravnanja tretje osebe, in na podlagi dejstev, navedenih v točkah 108 in 109 navedene sodbe.

- 94 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz člena 177(1)(c) in člena 178(3) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v nasprotni pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente sodbe ali sklepa, katerih razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, ki ta predlog posebej utemljujejo (glej po analogiji sodbo z dne 6. maja 2021, Gollnisch/Parlament, C-122/20 P, neobjavljena, EU:C:2021:370, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 95 V obravnavani zadevi pa UZ ne navaja, kako naj bi kršitev člena 41(2) Listine povzročila neveljavnost obrazložitve Splošnega sodišča v točkah od 106 do 109 izpodbijane sodbe, s katero je to zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi njene prošnje za pomoč.
- 96 Natančneje, UZ ne pojasni z zadostnimi pravnimi argumenti razlogov, zaradi katerih naj sodne prakse, navedene v točki 107 izpodbijane sodbe, ne bi bilo mogoče uporabiti v obravnavani zadevi. Prav tako se UZ ne sklicuje na nikakršno izkrivljanje dejstev, navedenih v točkah 108 in 109 te sodbe.
- 97 Iz tega izhaja, da nasprotna pritožba, ki jo je vložila UZ, ne izpolnjuje zahtev, navedenih v točki 94 te sodbe.
- 98 Prvi pritožbeni razlog je zato treba zavrniti kot brezpredmeten.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 99 UZ z drugim pritožbenim razlogom iz nasprotne pritožbe trdi, da Splošno sodišče s tem, da je zavrnilo predloge za razglasitev ničnosti sklepa generalnega direktorja GD PERS, s katerim je bila zavrnjena njena prošnja za pomoč, ni upoštevalo Listine, zlasti njenega člena 48. Parlament naj bi namreč domneval njeno krivdo in s tem kršil načelo domneve nedolžnosti iz tega člena.
- 100 Parlament meni, da je treba trditve UZ zavreči kot nedopustne in vsekakor zavrniti kot neutemeljene.

Presoja Sodišča

- 101 Opozoriti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256 PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 178(3) Poslovnika izhaja, da je treba v pritožbi natančno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, ki ta predlog posebej utemljujejo (glej po analogiji sodbo z dne 25. junija 2020, Schneider/EUIPO, C-116/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:501, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 102 Ker pa se je UZ omejila na splošno trditev, ne da bi pravno zadostno pojasnila, kako naj bi po njenem mnenju Splošno sodišče kršilo člen 48 Listine, trditve UZ ne izpolnjujejo zahtev, navedenih v prejšnji točki.
- 103 Zato je treba drugi pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten.
- 104 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba nasprotno pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 105 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi njegovega člena 184(1), določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 106 Ker Parlament z glavno pritožbo ni uspel, UZ pa je predlagala, naj se mu naloži plačilo stroškov, se mu naloži plačilo stroškov v zvezi z glavno pritožbo.
- 107 Ker UZ z nasprotno pritožbo ni uspela, Parlament pa je predlagal, naj se UZ naloži plačilo stroškov, se ji naloži plačilo stroškov v zvezi z nasprotno pritožbo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Glavna pritožba in nasprotna pritožba se zavrneta.**
- 2. Evropskemu parlamentu se naloži plačilo stroškov v zvezi z glavno pritožbo.**
- 3. UZ se naloži plačilo stroškov v zvezi z nasprotno pritožbo.**

Podpisi